

ut sit vox virtutis, id est, vox potentissima, & efficacissima: quod fiet quando omnes mortui audient vocem filii Dei, & resurgēt qui bona fecerunt in resurrectionem vitæ, qui verò mala egerunt, in resurrectionem Iudicii. nulla enim vox potentior cogitari potest. Vox quidem virtutis fuit, quæ dixit, Adolefcens tibi dico surge; & Lazare veni foras. Sed vox, quæ cineres omnium hominum ab initio Mundi defunctorum, subito formabit, animabit, excitabit, quæ tandem virtutis erit? Vox item maximæ virtutis erit, quæ dicet, Ite maledicti in ignem æternum; & Venite benedicti, possidete paratum vobis Regnum; cui voci absque vlla resistantia, vel retractatione respondet effectus. Certè comparatione ad hanc vocem, omnia omnium Principum edicta, & imperia nullius virtutis existimanda sunt. Rectè igitur subiungit, Date gloriam Deo super Israel. i. glorificate Deum super beneficia in electos eius collata. Omnia enim propter electos, inquit Apostolus. Magnificētia eius, & virtus eius in nubibus, id est, date gloriam Deo super Israel, quoniam magnificentia Dei, & potētia Dei manifestabitur maxima super Israel in nubibus cœli; quando videlicet, rapiuntur electi in nubibus obuiam Christo, & in ipsis nubibus erunt sedentes quasi in solis cœlestibus, & sublimissimis omnes electi Dei à dextris, & à sinistris Iudicis omnipotentis. Quare exclamare licet, Mirabilis Deus in sanctis suis: tunc enim verè totus Mūdus intelliget, Deum in sanctis suis prouehendis ab imo ad summum, à summa humilitate ad summam, & celsissimam gloriam, planè admirabilem fuisse: nam Deus Israel, Deus electi populi sui, tunc dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ, cum electos suos vera immortalitate, & impassibilitate donabit. Neq; obstat, quòd in hebræo legatur, Mirabilis Deus in sanctuariis: ipsi enim sancti viri sunt verissima sanctuaria Dei; neque etiam quòd in hebræo sit in secūda persona, in sanctuariis tuis. Videtur enim errore scriptorum id accidisse. Nam non solum Septuaginta ver-

terunt in tertia persona, sed etiam sanctus Hieronymus vertit, sanctuario suo. Denique parum refert, quòd in hebræo sit, Terribilis Deus, pro quo nos habemus, Mirabilis Deus: nam vtrunque est verum, & vna lectio explicat aliam: discimus enim ex lectione hebraica, Christū in die nouissimo fore mirabilem in sanctis suis, cum magno terrore impiorum: quamquam omnis admiratio terrorem quendam incutere solet. Cōcludit Propheta illis verbis, Benedictus Deus: id enim sequitur ex prædictis in toto Psalmo, ut omnes Deum benedicere debeant, cum eius misericordia, & iustitia, potentia, & sapientia, ex tot mysteriis mirificè declarata sint.

P S A L M. LXVIII.

Titulus, & Argumentum.

In finem, pro ijs, qui commutabuntur Dauid.

DE hoc titulo dictum est in explicacione Psal. 44. quæ non sunt repetenda. Consentunt ferè cœs expositores veteres, ut Hilarius, Augustinus, Hieronymus: & recentiores, ut Genebrardus, Iansenius, Agellius, & alij, in hoc Psalmo prædici passionem Christi planè ad literam, nec non euerisionem Iudaorum, & adificationem Ecclesie, qua constat ex ijs, qui feliciter commutabuntur de iniquitate ad iustitiam, & de miseria temporali ad gloriam sempiternam. Vnus est Theodoretus, quem sequitur Euthymius, qui psalmum exponendum censuit de captiuitate Babylonica Iudaorum: sed beatus Augustinus constanter reprehendit eos, qui audent aliter exponere, quàm Apostoli exposuerint. Apostoli enim de Christo prædicta esse affirmant illa, Qui oderunt me gratis, Ioan. 15. & illa, Zelus domus tuæ comedit me, Ioan. 2. item illa, Opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me, Rom. 15. & illa, In siti mea potauerunt me aceto, Ioan. 19. & illa, Fiat habitatio eorum deserta, & non sit qui habitet in ea. Act. 1.